

MIKA

1

2

3

4

5

6

7

KAPITEL 1

Detta är HERRENS ord som kom till morastiten Mika i Jotams, Ahas' och Hiskias, Juda konungars, tid, vad han skådade angående Samaria och Jerusalem.

² Hören, I folk, allasammans; akta härpå, du jord med allt vad på dig är. Och vare Herren, HERREN ett vittne mot eder, Herren i sitt heliga tempel.

³ Ty se, HERREN träder ut ur sin boning, han far ned och går fram över jordens höjder.

⁴ Bergen smälta under hans fötter, och dalar bryta sig fram - såsom vaxet gör för elden, såsom vattnet, när det störtar utför branten.

⁵ Genom Jakobs överträdelse sker allt detta och genom Israels hus' synder. Vem är då upphovet till Jakobs överträdelse? Är det icke Samaria? Och vem till Juda offerhöjder? Är det icke Jerusalem?

⁶ Så skall jag då göra Samaria till en stenhop på marken, till en plats för vingårdsplanteringar; jag skall vräka hennes stenar ned i dalen, och hennes grundvalar skall jag blotta.

⁷ Alla hennes beläten skola bliva krossade, alla hennes skökoskänker uppbrända i eld, alla hennes avgudar skall jag förstöra; ty av skökolön har hon hopsamlat dem, och skökolön skola de åter bliva.

⁸ Fördenskull måste jag klaga och jämra mig, jag måste gå barfota och naken; jag måste upphäva klagoskri såsom en schakal och sorgelåt såsom en struts.

⁹ Ty ohelbara äro hennes sår; slaget har nått ända till Juda, det har drabbat ända till mitt folks port, ända till Jerusalem.

¹⁰ Förkunnen det icke i Gat; gråten icke så bittert. I Bet-Leafra vältrar jag mig i stoftet.

¹¹ Dragen åstad, I Safirs invånare, i nakenhet och skam. Saanans invånare våga sig icke ut. Klagolåten i Bet-Haesel tillstädjer eder ej att dröja där.

¹² Ty Marots invånare våndas efter tröst; ned ifrån HERREN har ju en olycka kommit, intill Jerusalems port.

¹³ Spännen travare för vagnen, I Lakis' invånare, I som voren upphovet till dottern Sions synd; ty hos eder var det som Israels överträdelser först funnos.

¹⁴ Därför måste du giva skiljebrev åt Moreset-Gat. Husen i Aksib hava för Israels konungar blivit såsom en försinande bäck.

¹⁵ Ännu en gång skall jag låta erövraren komma över eder, I Maresas invånare. Ända till Adullam skall Israels härlighet komma.

¹⁶ Raka dig skallig och skär av ditt hår, i sorg över barnen, som voro din lust; gör ditt huvud så kalt som gamens, ty de skola föras bort ifrån dig.

KAPITEL 2

Ve dessa som tänka ut vad fördärvligt är och bereda vad ont är på sina läger, och som sätta det i verket, så snart morgonen gryr, allenast det står i deras makt;

² dessa som hava begärelse till sin nästas åkrar och röva dem, eller till hans hus och tillägna sig dem; dessa som öva våld mot både människor och hus, mot både ägare och egendom!

³ Därför säger HERREN så: Se, jag tänker ut mot detta släkte vad ont är; och I skolen icke kunna draga eder hals därur, ej heller skolen I sedan gå så stolta, ty det bliver en ond tid.

⁴ På den dagen skall man stämma upp en visa över eder och sjunga en sorgesång; man skall säga: "Det är ute med oss, vi äro förstörda i grund! Mitt folks arvslott bliver nu given åt en annan. Ja i sanning, den ryckes ifrån mig, och åt avfallingar utskiftas våra åkrar."

⁵ Så sker det att hos dig icke mer finnes någon som får spänna mätsnöre över en lott i HERRENS församling.

⁶ "Hören då upp att predika", så är deras predikan; "om sådant får man icke predika; det är ju ingen ände på smädelser!"

⁷ Är detta ett tillbörligt tal, du Jakobs hus? Har då HERREN varit snar till vrede? Hava hans gärningar visat något sådant? Äro icke fastmer mina ord milda mot den som vandrar redligt?

⁸ Men nu sedan en tid uppreser sig mitt folk såsom en fiende. I sliten manteln bort ifrån kläderna på människor som trygga gå sin väg fram och ej vilja veta av strid.

⁹ Mitt folks kvinnor driven I ut från de hem där de hade sin lust; deras barn beröven I för alltid den berömmelse de hade av mig.

¹⁰ Stån upp och gån eder väg! Här skolen I icke hava någon vilostad, för eder orenhets skull, som drager i fördärv, ja, i gruvligt fördärv.

¹¹ Om någon som fore med munväder och falskhet sade i sin lögnaktighet: "Jag vill predika för dig om vin och starka drycker" - det vore en predikare för detta folk!

¹² Jag vill församla dig, Jakob, ja, hela ditt folk. Jag vill hämta tillhopa Israels kvarlevor, jag vill föra dem tillsammans såsom fåren till fållan, såsom en hjord till dess betesmark, så att där uppstår ett gny av människor.

¹³ En vägbrytare drager ut framför dem; de bryta sig igenom och tåga fram, genom porten vandra de ut. Deras konung tågar framför dem, HERREN går i spetsen för dem.

KAPITEL 3

Och jag sade: Hören, I Jakobs hövdingar och I furstar av Israels hus. Tillkommer det ej eder att veta vad rätt är,

² I som haten det goda och älsken det onda, I som sliten huden av kroppen på människorna och köttet från deras ben?

³ Men eftersom dessa äta mitt folks kött och riva huden av deras kropp och bryta sönder deras ben, för att stycka dem likasom det man kastar i grytan, ja, likasom kött som lägges i kitteln,

⁴ därför skall HERREN icke svara dem, när de ropa till honom; han skall dölja sitt ansikte för dem på den tiden, för deras onda väsendes skull.

⁵ Så talar HERREN mot de profeter som föra mitt folk vilse, mot dem som ropa: "Allt står väl till!", så länge de hava något att tugga med sina tänder, men båda upp folket till helig

strid mot den som ej giver dem något i gapet.

⁶ Därför skall natt komma över eder, så att det bliver slut på edra syner, och mörker, så att det bliver slut på edra spådomar. Ja, solen skall gå ned över profeterna och dagen varda mörk över dem.

⁷ Siarna skola stå där med skam, och spåmännen skola få blygas; de skola alla nödgas skyla sitt skägg, då nu intet svar mer kommer från Gud.

⁸ Men jag, jag är uppfylld med kraft, ja, med HERRENS Ande, med rättsinne och frimodighet, så att jag kan förkunna för Jakob hans överträdelse och för Israel hans synd.

⁹ Hören då detta, I hövdingar av Jakobs hus och I furstar av Israels hus, I som hållen för styggelse vad rätt är och gören krokigt allt vad rakt är,

¹⁰ I som byggen upp Sion med blodsdåd och Jerusalem med orättfärdighet -

¹¹ den stad vars hövdingar döma för mutor, vars präster undervisa för betalning, och vars profeter spå för penningar, allt under det de stödjade sig på HERREN och säga: "Är icke HERREN mitt ibland oss? Olycka skall ej komma över oss."

¹² Därför skall för eder skull Sion varda upplöjt till en åker och Jerusalem bliva en stenhop och tempelberget en skogbevuxen höjd.

KAPITEL 4

Men det skall ske i kommande dagar att det berg där HERRENS hus är skall stå där fast grundat, ypperst ibland bergen, och vara upphöjt över andra höjder; och folk skall strömma ditupp,

² ja, många hednafolk skola gå åstad och skola säga: "Upp, låt oss draga åstad till HERRENS berg, upp till Jakobs Guds hus, för att han må undervisa oss om sina vägar, så att vi kunna vandra på hans stigar." Ty från Sion skall lag utgå, och HERRENS ord från Jerusalem.

³ Och han skall döma mellan många folk och skipa rätt åt mäktiga hednafolk, ända bort i fjärran land. Då skola de smida sina svärd till plogbillar och sina spjut till vingårdsknivar. Folken skola ej mer lyfta svärd mot varandra och icke mer lära sig att strida.

⁴ Och var och en skall sitta under sitt vinträd och sitt fikonsträd, och ingen skall förskräcka honom; ty så har HERREN Sebaots mun talat.

⁵ Ja, alla andra folk vandra vart och ett i sin guds namn, men vi vilja vandra i HERRENS, vår Guds, namn, alltid och evinnerligen.

⁶ På den dagen, säger HERREN, skall jag församla de haltande och hämta tillhoppa de fördrivna och dem som jag har hemsökt med olyckor.

⁷ Och jag skall låta de haltande bliva en kvarleva och de långt bort förjagade ett mäktigt folk; och HERREN skall vara konung över dem på Sions berg från nu och till evig tid.

⁸ Och du Herdetorn, du dotter Sions kulle, till dig skall det komma, ja, till dig skall det återvända, det forna herradömet, dottern Jerusalems konungavälde.

⁹ Men varför skriar du nu så högt? Finnes då ingen konung i dig, har du icke mer någon rådklok man, eftersom ångest, lik en barnaföderskas, har gripit dig?

¹⁰ Ja, väl må du vrida dig i födslosmärtor såsom en barnaföderska, du dotter Sion; ty nu måste du ut ur staden, du måste bo på öppna fältet; ja, du skall komma ända till Babel - där skall du finna räddning, där skall HERREN förlösa dig ur dina fienders hand.

¹¹ Nu hava många hednafolk församlat sig mot dig, och de säga: "Må hon varda skändad, så att våra ögon få skåda med lust på Sion."

¹² Men dessa känna icke HERRENS tankar, de förstå icke hans rådslut, att han har samlat dem såsom kärvar till tröskplatsen.

¹³ Upp då och tröska, du dotter Sion! Ty jag skall giva dig horn av järn och giva dig klövar av koppar, för att du må sönderkrossa många folk. Och deras byte skall du giva till spillo åt HERREN och deras skatter åt hela jordens HERRE.

KAPITEL 5

Nu må du samla dina skaror, du skarornas stad. Bålverk har man rest upp mot oss; Israels domare slår man med ris på kinden.

² Men du Bet-Lehem Efrata, som är så ringa för att vara bland Juda släkter, av dig skall åt mig utgå en som skall bliva en furste i Israel, en vilkens härkomst tillhör förgångna åldrar, forntidens dagar.

³ Därför skola de priggivas intill den tid då hon som skall föda har fött; då skall återstoden av hans bröder få vända tillbaka till Israels barn.

⁴ Och han skall träda fram och vakta sin hjord i HERRENS kraft, i HERRENS, sin Guds, namns höghet; och den skall hava ro, ty han skall då vara stor intill jordens ändar.

⁵ Och tryggheten skall vara sådan, att om Assur vill falla in i vårt land och tränga in i våra palats, så kunna vi ställa upp mot honom sju herdar, ja, åtta furstliga herrar;

⁶ och dessa skola avbeta Assurs land med svärd och Nimrods land ända in i dess portar. Så skall han rädda oss från Assur, om denne vill falla in i vårt land och tränga fram över våra gränser.

⁷ Då skall Jakobs kvarleva vara bland många folk såsom dagg från HERREN, såsom en regnskur på gräs, vilken icke dröjer för någon mans skull eller väntar för människobarns skull.

⁸ Och Jakobs kvarleva skall då vara bland hedningarna, mitt ibland många folk, såsom ett lejon bland boskap i skogen, såsom ett ungt lejon bland fårhjordar, vilket förtrampar, var det går fram, och griper sitt rov utan räddning.

⁹ Ja, må din hand vara upplyft över dina ovänner, och må alla dina fiender bliva utrotade!

¹⁰ Och det skall ske på den dagen, säger HERREN, att jag skall utrota dina hästar ur ditt land och förstöra dina vagnar;

¹¹ jag skall utrota städerna i ditt land och riva ned alla dina fästen;

¹² jag skall utrota all trolldom hos dig, och inga teckentydare skola mer träffas hos dig;

¹³ jag skall utrota dina beläten och dina stoder ur ditt land, så att du icke mer skall tillbedja dina händers verk;

¹⁴ jag skall omstörta dina Aseror och skaffa dem bort ur ditt land; och dina städer skall jag ödelägga.

¹⁵ Och i vrede och förtörnelse skall jag utkräva hämnd av hednafolken, dem som icke hava varit hörsamma.

KAPITEL 6

Hören vad HERREN säger: Stå upp och utför din sak inför bergen, och låt höjderna höra din röst.

² Ja, hören HERRENS sak, I berg och I fasta klippor, jordens grundvalar! Ty HERREN har sak mot sitt folk, och med Israel vill han gå till rätta.

- ³ Mitt folk, vad har jag gjort mot dig, och varmed har jag betungat dig? Svara mig!
- ⁴ Jag förde dig ju upp ur Egyptens land, och ur träldomshuset förlossade jag dig; och Mose, Aron och Mirjam lät jag gå framför dig.
- ⁵ Mitt folk, kom ihåg vad Balak, konungen i Moab, hade i sinnet, och vad Bileam, Beors son, svarade honom; kom ihåg huru det var mellan Sittim och Gilgal, och lär dig så förstå HERRENS rättfärdighets gärningar.
- ⁶ Varmed skall jag träda fram inför HERREN, och varmed böja mig ned inför Gud i höjden? Skall jag träda fram inför honom med brännoffer, med årsgamla kalvar?
- ⁷ Har HERREN behag till vädurar i tusental, till oljeströmmar i tiotusental? Skall jag giva min förstfödde till offer för min överträdelse, min livsfrukt till syndoffer för min själ?
- ⁸ Nej, vad gott är har han kungjort för dig, o människa. Ty vad annat begär HERREN av dig, än att du gör vad rätt är och vinnlägger dig om kärlek och vandrar i ödmjukhet inför din Gud?
- ⁹ Hör huru HERREN ropar till staden! Ja, säll är den som aktar på ditt namn. Hören om straffet, och vem han är, som har bestämt det.
- ¹⁰ Kunna ogudaktighetens skatter framgent få stanna i den ogudaktiges hus? Kan där få finnas ett undermåligt efa-mått, värt att förbannas?
- ¹¹ Vore jag rättfärdig, om jag fördroge orätt våg och falska vikter i pungen,
- ¹² om de rika i staden finge vara fulla av orättrådighet, om dess invånare finge tala lögn och hava falsk tunga i sin mun?
- ¹³ Nej, och därför måste jag slå dig med oläkliga sår, hemsöka dig med förödelse för dina synders skull.
- ¹⁴ När du äter något, skall du icke bliva mätt, och tomhet skall råda i din buk. Vad du skaffar undan skall du ändå icke kunna rädda, och vad du räddar skall jag giva åt svärdet.
- ¹⁵ Du skall så, men icke få skörda; du skall pressa oliver, men icke få smörja din kropp med oljan, du skall pressa ut druvmust, men icke få dricka vinet.
- ¹⁶ Vid Omris stadgar håller man fast, man efterföljer alla Ahabs hus' gärningar; ty efter dessas rådslag är det I vandren. Därför skall jag göra dig till ett föremål för häpnad, och invånarna i staden till ett mål för begabberi; ja, mitt folks smälek skolen I få bära.

KAPITEL 7

Ve mig! Det är mig, såsom när frukten är insamlad om sommaren, eller såsom när efterskörden efter vinbärgningen är slut och ingen druvklase mer finnes att äta, intet förstlingsfikon av dem jag hade haft lust till.

- ² De fromma äro försvunna ur landet, och ingen redlig man finnes bland människorna. Alla ligga de på lur efter blod; envar vill fånga den andre i sitt nät.
- ³ Till att främja det onda äro deras händer redo: fursten begär gåvor, och domaren står efter vinning; den mäktige kräver öppet vad honom lyster; så bedriva de vrånghet.
- ⁴ Den bäste ibland dem är såsom ett törnsnår, den redligaste värre än en taggig häck. Men när dina siares dag är inne, ja, när hemsökelsen når dig, då skall bestörtning komma ibland dem.
- ⁵ Man får icke tro på någon vän, icke lita på någon förtrogen; för henne som vilar i din famn måste du vakta din muns dörrar.
- ⁶ Ty sonen föraktar sin fader, dottern sätter sig upp mot sin moder, sonhustrun mot sin svärmoder, och envar har sitt eget husfolk till fiender.

- ⁷ Men jag vill skåda efter HERREN, jag vill hoppas på min frälsnings Gud; min Gud skall höra mig.
- ⁸ Glädjens icke över mig, I mina fiender. Om jag än har fallit, skall jag dock stå upp igen; om jag än sitter i mörkret, är dock HERREN mitt ljus.
- ⁹ Eftersom jag har syndat mot HERREN, vill jag bära hans vrede, till dess att han utför min sak och skaffar mig rätt, till dess att han för mig ut i ljuset, så att jag med lust får se på hans rättfärdighet.
- ¹⁰ När mina fiender se det, skola de höljas med skam, desamma som säga till mig: "Var är nu HERREN, din Gud?" Mina ögon skola se med lust på dem; ty då skola de bliva nedtrampade såsom orenlighet på gatan.
- ¹¹ En dag skall komma, då dina murar skola byggas upp; på den dagen skola dina gränser sträcka sig vida.
- ¹² På den dagen skall man komma till dig både från Assur och från Egyptens städer, ja från Egypten och ända ifrån floden, och från hav till hav, och från berg till berg.
- ¹³ Men eljest skall jorden bliva en ödemark för sina inbyggares skull; det skall vara deras gärningars frukt.
- ¹⁴ Vakta med din stav ditt folk, din arvedels hjord, så att den får hava sin avskilda boning i skogen på Karmel; låt den gå i bet i Basan och i Gilead, likasom under forna dagar.
- ¹⁵ Ja, likasom i de dagar då du drog ut ur Egyptens land skall jag låta dem se underbara ting.
- ¹⁶ Hedningarna skola se det och komma på skam med all sin makt. De skola nödgas lägga handen på munnen, deras öron skola vara bedövade.
- ¹⁷ De skola slicka stoftet såsom ormar; lika maskar som kräla på jorden skola de med bävan övergiva sina borgar. Med förskräckelse skola de söka HERREN, vår Gud; Ja, för dig skola de frukta.
- ¹⁸ Vem är en sådan Gud som du? - du som förlåter kvarlevan av din arvedel dess missgärning och tillgiver den dess överträdelse, du som icke behåller vrede evinnerligen, ty du har lust till nåd,
- ¹⁹ och du skall åter förbarma dig över oss och trampa våra missgärningar under fötterna. Ja, du skall kasta alla deras synder i havets djup.
- ²⁰ Du skall bevisa trofasthet mot Jakob och nåd mot Abraham, såsom du med ed har lovat våra fäder i forntidens dagar.

For other languages please go to www.wordproject.org